

Nr 317.

Av herrar **Mannerskantz** och **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till militärt avlöningsreglemente m. m.

Genom proposition nr 245/1939 har Kungl. Maj:t till årets riksdag framlagt förslag till nytt militärt avlöningsreglemente m. m. Förslaget synes undertecknade innebära i vissa avseenden sådana ändringar av nu gällande avlöningsbestämmelser, som icke kunna anses vara ur militär synpunkt ändamålsenliga och därför böra göras till föremål för viss revidering, innan reglementet fastställs.

Den föreslagna löneplanen Oa för officerare i allmänhet är konstruerad med samma löneklass såsom slutlön i en lägre lönegrad och begynnelselön i närmast högre lönegrad, varjämte »snedning» tillämpas vid övergång från en lägre till en högre lönegrad. Systemet torde i och för sig vara ändamålsenligt men medför, som bland annat chefen för armén i sitt yttrande framhållit, vissa avsevärda olägenheter vid övergången mellan kaptens- och majorsbeställning. Sålunda kan det inträffa, att en på grund av framstående duglighet till major tidigt befordrad kapten på grund av större pensionsavdrag till en början erhåller lägre lön än äldre kaptener, nämligen om han vid utnämningen till major befinner sig i 9 löneklassen. Enligt en i propositionen (sid. 61—62) företedd utredning skulle emellertid endast omkring 14 procent av de 305 beställningshavare, vilkas löneklassplacering enligt reglementsförslaget vid befordran till major undersökts, komma att bli placerade i den för kaptener och majorer gemensamma löneklassen 10. Härvid torde böra beaktas, att det i regel äro de, vilka på grund av framstående duglighet vunnit tidig befordran, som komma att tillhöra denna kategori och således icke omedelbart erhålla ekonomisk kompensation för sitt välförhållande. Med hänsyn till det urval som majorsbefordran innebär och det ökade ansvar och kvalitativt högre arbete, som följer därmed, synes begynnelselönen som major för *samtliga* böra vara högre än slutlönen som kapten. Med bibehållande av Oa-löneplanen och sneddningsregeln torde detta enklast kunna åstadkommas genom att löneklassen 10 icke ingår i lönegraden Oa 4, utan att denna börjar med 11 löneklassen.

Enligt nuvarande militära avlöningsreglemente (SF nr 170/1927, § 9, sådan denna paragraf lyder jämlikt SF nr 642/1937) äger major (kommandörkapten av 2. graden), vilken förordnas såsom kår(flottilj-)chef, byråchef i arméförvaltningen, avdelningschef i marinförvaltningen, avdelnings- eller byråchef i flygförvaltningen, avdelningschef i försvarsstaben, armé-

staben eller flygstaben åtnjuta lön i högsta löneklassen av lönegrad O 4, även om han icke i övrigt är berättigad därtill. Med hänsyn till arten och vikten av ifrågavarande befattningar och nödvändigheten av att för desamma erhålla fullt kvalificerad personal, synes denna lönetursrätt böra bibehållas. Dessamma gäller även den lönetursrätt, som jämlikt samma författningsrum för närvarande tillkommer kaptener vid generalstabskåren. Det måste nämligen med hänsyn till denna för den centrala stabstjänsten så viktiga personalkårs kvalitativt goda rekrytering anses nödvändigt, att den personal, som underkastar sig den för inträde i kåren erforderliga långa och arbetsamma utbildningen, erbjudes förmåner av mera bestående värde än vad t. ex. ett arvodessystem skulle medföra. I likhet med chefen för armén anse vi sålunda, att denna lönetursrätt — även vid tillämpning av sneddnings mellan lönegraderna Oa 3 och Oa 4 — utan olägenhet kan bibehållas.

Med stöd av def anförda hemställa vi,

att riksdagen ville vid fastställande av nytt militärt avlöningsreglemente besluta,

att löneklassen 11 skall utgöra begynnelselöneklassen i lönegraden Oa 4 men sneddningsregeln fortfarande tillämpas mellan Oa 3 och Oa 4;

att major (kommendörkapten av 2. graden), vilken förordnas såsom kår(flottilj-)chef, byråchef i arméförvaltningen, avdelnings- eller byråchef i flygförvaltningen, avdelningschef i försvarsstaben, arméstaben eller flygstaben måtte åtnjuta lön i högsta löneklassen av lönegrad Oa 4, även om han icke i övrigt är berättigad därtill samt

att kapten (ryttmästare), som är eller varit anställd vid generalstabskåren, må för bestämmande av den löneklass, till vilken han skall hänföras, utöver vad eljest är medgivet tillgodoräkna sig tre tjänstår.

Stockholm den 21 april 1939.

Axel Mannerskantz.

Nils Holmström.
